

ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΠΟΥ ΤΗΝ ΓΡΑΦΕΙ Ο ΣΟΥΡΗΣ

Χίλια δύο και' ἑννιακόσια
και' χαρά στον πούχει γρόσα.

Δέκατον κι' ἔβδομον μετροῦντες χρόνον
στὴν γῆν ἐδρεύουμεν τῶν Παρθενώνων.

Τῶν δρῶν μας μεταβολή, ἐνδιαφέρουσα πολὺ.

Γράμματα καὶ συνδρομαὶ—ἀπ' εὐθείας πρὸς ἐμέ.
Συνδρομὴν γὰρ κάθε χρόνο—δέκτῳ φράγκα εἰναι μόνο.
Γὰρ τὰ ξένα δημοσία μέρη—δέκτα φράγκα καὶ στὸ χέρι.

Εἰς γνῶσιν φέρομεν παντὸς εὐμόσου Τσελεπῆ
ὅτι πωλοῦμεν σόματα «Ρωμηοῦ» ἀνελλιπῆ
μὲ τὴν ἀνάλογον τιμὴν, κι' διογκός ἀπέξω θελεῖ
δὲν θὰ πληρώνῃ δι' αὐτὰ Ταχυδρομείων τέλη.

Τετάρτη τοῦ Μάη
κι' ὁ κόσμος βρομάει.

Πούντος ἐπτακόδια σύν εἶπντα τοῖ,
περὶ μεταλλείων τόσην φασαρία.

Φασούλας καὶ Περικλέτος,
ὁ καθένας νέτος δικέτος.

γὰρ νὰ κάνουνε κουβέντα,
καὶ νὰ γράφουν καὶ νὰ σύνουν
σὸν βλακείας μὲ πατέντα.

Π.—"Ακουσες πόση γίνεται κουβέντα κι' ὄμιλία
γι' αὐτὰ τὰ μεταλλεῖα;
Φ.—Συνειδησένειν πράγματα, ποὺλ καζός μήνι εἰσαι,
γιὰ τέτοια κουρουφέζαλα μήνι περικυνίεσαι.
Π.—Αύγη δὲν είναι, Φασούλη, ποὺ μέστα στὸ κρεβάτι
γι' αὐτὰ τὰ νέα μέταλλα νὰ μη δικρέσων κάτι,
καὶ σ' ουρρεῖς γελοῖται
τοικῦται μεταλλεῖα;

"Εως πότε θάσ' εὐήθης
καὶ βλακείας συνήθης,
καὶ θ' ἀκούς κραυγῆς τοῦ πλήθους;
γιὰ Λοκρίδος λευκολίθους;

Φ.—Φωμαρχόνει τῆς Αθήνας, μὴν ἀκοῦς τοὺς φωμαρχόνους...
καὶ δὲν ζέρεις, Περικλέτο, πῶς καὶ τώρα κι' ἀπὸ χρόνους
χορηγοῦνται μεταλλεῖα, καὶ τὰ πέροναν ἔχον ἄροι
φίλοι φίλων ἐπιστήμων καὶ κουμπάρων τῶν κουμπάρων;

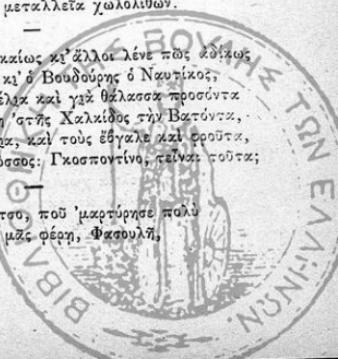
Μὴ γι' αὐτὰ κουβέντα κάνης,
μὴ μαράνεσαι, μὴ σκάνης.
Μόνο λόγγα νόμιμέ τα καὶ συνήθη τῶν συνήθων
καὶ ἐλαφρὰ τῶν ἐλαφρῶν,
πρὶν στὸ μέρος τῶν νεροῦν
ηχημάτ' ἡμέρ' ἐνακκλήψης μεταλλεῖα χωλολίθων.

Μάθε, πρόσωπο γελοίο
καὶ τῶν δρόμων Αράλεινε,
πῶς τὸ κάθε μεταλλεῖο
γιὰ τὰ μοῦτρά σου δὲν είναι

Π.—"Αλλοι λένε πῶς δικίως κι' ἄλλοι λένε πῶς κατέως
ἔμπλεξε στὰ μεταλλεῖα κι' ὁ Βουδόρης ὁ Νεαρίκος,
πούγιει κτημάτα κι' ἀμπέλα καὶ γιὰ θλακοστα προσόντα
καὶ τοὺς Βασιλεῖς ἐδέχθησαν στῆς Χαλκίδος τὴν Βατόντα,
καὶ τοὺς ἔθγαλε σαμπτυχεῖς, καὶ τοὺς ἔθγαλε καὶ εροῦτα,
κι' ἐλεγε κι' ὁ Δούσις ὁ Ράσσος. Γκοσποντίνο, τελοῖς, σοῦτα;

Μάθε καὶ τὰ μεταλλεῖα
πῶς τὰ πέροναν μεγαλεῖν,
καὶ τοὺς ζήλους τοὺς ἀρίστουν

"Αλλοι λένε γιὰ τὸν Σοῦτσο, ποὺ μαρτυρόφεις ποὺλ
τὰ νερὰ τοῦ Θρικίου νὰ μάς φέρει, Φασούλη,

πῶς καὶ τοῦτος ἔχει τόχον μερδικὸν στάχυα μεταλλεῖα,
καὶ ἔκανε τοῦ χύρῳ Θανάτη τοῦ Λοχροῦ καταγγείλει.

Φ.—Ο Θανάτης Εύτελίξις, ὁ πολίτης ὁ Δοκρός,
ὅ στωμόλος, ὁ πικρός,
ὅ μεγάλος σκανδαλιζόμενος, ὁ λαυτρύνων τοὺς παντοῖους
τῆς Δοκρίδος συμπολίτας, τοὺς Ὁ'βλας καὶ Ὄπουντος

Ο Θανάσης Εύτεξίας, πόνικα μεσ' ἀπ' τὸ Δασδί^{κη} ἔχει μαρούλιας μαρσέλου,
πόνικα καὶ πατατάκη παιδί,
μακιάς ἐγγύρων τοῦ διάκροτου,
τούτος ἀνθυπά μετάβλησε. Περικλής τετραπλεγκυνά,
καὶ κατέβηκε σε βόθη μετάκλισιών σκοτεινά.

Τοῦτος τρόχις καὶ πάλιν σκυδελιώρικο κοντά, τοῦτος θύμωσε τὸν Κόντη, τοῦτος καὶ τὸν κύρον Βεζέλικον, τοῦτος ἔκανεν ὑπέργονον μεταξύλειν συνυπίλια, ὃ δὲ Κόντης θύμωσεν σπάνιστα κατηγορεῖται, καὶ κατέπιν, Περικλέτος δίνει μάλιστα σπάνιστα φύραινον καὶ πηγαίνει στὸ Δευτούλιον μὲν τὸν Ἀθώ τὸ πιστόν,

Ο Θυκάσης ἀπ' τὸν σπῆται μὲν πολλὴ πρεμένας γῆγεν
καὶ στὸν Συμβολιστικῷ τὸν Σκηνισθεγερ πηγαίνει
τὸ ποδόν τοῦ πιταῖ,
σε γηράτινον χρύσειν σπάζει, καὶ τι υφένειο
καὶ εὔστοιχον λαγῆται πατέριστον τὸ
καὶ συμβολίταις λεπίζεται.

Κι εἰς ἐρεύνης συμβολίων
παλαιών, κονιτικήσον,

Παλαιῶν εὐρετηρίου ζεύγων τοῦ αὐτού τοικού πάσα
πότε βράχει τῶν Νεάπολεων πάσα βράχει καὶ τῶν Ρότων,
πότε βράχει τῶν Τύμφων, πότε τῶν Καρδάποτε,
μόνον σὲ δὲν ἔχει, Σθον, μήτε δέ τι παλαιότερον.

Δέσμη γεγονότων που αποτελείται από την
κατά τούς πέρσους τον άρχοντα, την
πλειάρχη της Ελληνοπολίδεων
και διαχειρίζεται την επίβλεψη

Τρέψει καὶ δὲν έδω καὶ έπειστε τούτους πρότι σφίλη
και τοι λίγες μημονίες για την
κυριωτάτης παῖδας.

«Κύρι Θανάσιμη, γιατί τρέγεις
και ζητεῖς πάλιν βέβαιον» — Το
μήπως έπειδη δεν έχεις αισθήσεις,
μεσδικό στάχι μετατίθεις;»

Πλὴν τὸν κύριο Θεατὸν δὲν ιδρύουν ἀπ' αὐτά;
τὰ γειτόνια χωρατά.
πολεμίων ἄνων λέπτων,
καὶ οὗ μάρτυρες ποτε εἶναι;

καὶ φωνάζει πῶς ταῦτα τῶν
θατῶν καύη τελετάτινος.

Καὶ Θενάση, τοῦ φωνᾶζουν, ἐλα λίγο στὰ καλά σου,
νὰ μὴν εὔρυς τὸν μπελάς σου.

Τρέμε τὴν δργὴν τοῦ Κόντη, Κερκυραίου, λιγερού,
τὸν Βουδούων καὶ τὸν Σοῦτσο, Ποσειδώνας τοῦ γεροῦ.
Πρόσεξε μὲν πάθης κάλο, καὶ με κάποιο μακιφεστο
πρόσεξε μὲν πάς ἀρέτο.

Τέτοιοι λέγονται σπουδαίικ, Περικλῆς γλωσσοκόραντα,
κινδύνους πατερών δ. Θεοφάράκης, πονάν στάχε εύθυνας μάννα,
ταχείαν τοῦ πολέμου τώρα πάλι Ήδε πραγματηρ
καὶ νίκην αὐτῷ τὰ μεταλλήλων νέκες ἀλλας Ήδε ζητησόν.

Π. — Πρωτομαγιά, Πρωτομαγιά, καὶ τάσσους ἀκίνη μὲν ἄγγελον πρεσβύτερον τοῦ Ιησοῦν τοῦ Αγίου οὐρανοῦ,
στὸ περιβόλι τρέπεται γέρχονται τὰ σκυταλώματα.
Δέξεται πάλιν, "Ἐλλήνες, στεφανώνται σόδαντες οὐρανούς
εἰς τὸν Μακέν τοὺς φυλάρούς καὶ ἐμόντες Παραδέσιους,
καὶ θέτουν Τύμπανά τε στρογγυλά, τοῦ καὶ Βεστίην γνωρίμουν,
πλοῦτον δέντες, ὡς μερόντα φύματα
καὶ ονόδαν τοῦ Θυάτερον κλίνει,
καὶ οὐδὲ τί οὐδὲ τί.

Στέψκετε καὶ Καράμπελαν, τοῦ Σούτσου τὸν γνωστόν,
καὶ Παππάζχεριθότουλόν, πολίτη σεβοτόν,
τοῖς καὶ για τοῦτον μαίνεται συζήτησις μεγάλη,
καὶ ὅν σουλι μικρὸν πάγκη κατὰ ποῦ λέν καὶ οἱ Γάλλοι.

Φ. - Πρωτομαγιά, πετούν ή πεταλούδικις δρέπαντα πάλι, «Ελλήνες», σων υπηρεσιών της όλουδικις κάθε Ρωμαϊκού μεταλλευτού να στέψεται τη μαύρη... ένα δεν δέσιω δι' έστι, γιατί είναι ντρόμπος...

Ανδραίοις φίλοις πάτεράν του ο
και δυνατότερης μετάλλη,
τελεόθει καὶ χαμιζεῖ,
καὶ τέλλεται πάντας αὐτὸν πάσοντας· Π
καὶ τέλλεται πάντας αὐτὸν πάσοντας· Φ
Εμπρέ! βρεταίς τὸ βασίλει, φωνεῖς τὸ λαούσθοι, κινέται σέν
και παταράνδις δρέψεται πάντας τοῦ θρά— Π
καὶ τὸν Νοέραν στεφάνη, τὸν καὶ τὸ στέφανον
καὶ τοῦ παταράνδιον παρατείνει πάντας.

Κι' εὐτές τὸ ζύγιτα ποτὲ, πᾶλην δὲν ἀνεκποτύθη,
ποτὲ δὲν τὸ λαρυγόνες, τὴν φεύγειν ἐληγχούσανθες—
Αὐτὸς δέ βίος Μάριος κιλίνιος δὲν είναι, μεταξύ των
τῶν μεταλλείων μαζί λυπτούν περισσοποιού
καὶ επεντον, ὅπου μέταλλα πυροπόδη δηλοῦνται κατάλιποι
χωρὶς μεγάλην γνωριμίαν και μαρτυρίαν ἡτοῖν Κορώνη.
τὸν δέρνει βεβιωτάτω περιφρήνης βλαστεῖ,
και φεύγουν αἱ διλούσεις
αἱ διέγγράφου γλώσσες
καὶ διατελεστούσεις εἰς στήνη γυναικεία.

Πρωτομηχανή, Πρωτομηχανή, εθνική
πλήτε κρασί, φέτε σαγγάκι, από την πα-
μά στέψετε και τὸν Αγκιστρό πά

Յօցընք ու լիւաք անձնէ յա շահետ շաբակ

• H. D. T. 2007-08-22

Kai un voulons pas échapper à l'heure

είναι τὰ μόνα, Πέρισσος γάρ τι περιθέτησε
Τυπάρχουν καὶ ἄλλοι περιπολεῖς διεργάλαντες τοῦτον εἶδος
ἐκτὸς τῶν ταῦτα, Λυκούριδος.

Το παρόντα δέ την θεωρίαν την παραπάνοιαν την οποίαν έχει η Κορδονούσα μεταγόνου διασώζει καθηπτικά την παλαιά συγχρόνως την αρχαία γενετική της τον Νομού.

Τὸ μεταλλεῖον πάσι τοῖς πατριωτισμοῖς,
εἰκόνα πάστον παρέβησεν πάντας, καὶ εἰς ΙΧ
καὶ δύο τοις ἐμεταχλεύεται καὶ τοῦτο μὲν τὸν πατερόν
ποτε πάνταν ἔχει γίγνοντας του τοῦ πατέρος τὴν γένος,
καὶ δίνει τὸ γαδίδαιον του πατέρος τὸν στόλον Κενταύρων
καὶ πάρετον τὸν τὸ σκοτεινὸν μερόν τοντον.

Τὸ μεταλλεῖον ἔπειτα τῇ πυρκαιωτικῆς
καὶ τῷ τὰς κολχαῖς,
ποὺ φέρει τίτλους τάχεως ἀριστοκρατικῆς
καὶ παστηκαλχαῖς.

*Μέσω σὲ τοῦτο Οὐρανοὶ γράπτους ἀργυρῶντος,
καὶ βράχεις τὴ λαρούκαπα, τὸ τρύπανό τὸ τεφρῶντι,*

Μετάνοια είναι μια απόσχιση της πραγματικότητας από την οποία έχει γίνει η πραγματικότητα.

παντας εμ̄ κτενωπ υπενθυμιζομενοις ιχθυσιν της ναστην — Η
ναστην ατ την θεην προσεκτησαν και την επιβλητην επιβλητην

ΙΟΧΕΙΝ ΒΑΒΩΝΑΣ ΒΕΛ ΙΑΑ
ΙΑΧΔ ΒΑΙΛΙΑΝΗΤ ΕΒΗΕΠ'

πατέρων της πόλεως, οι οποίοι συγχένωσαν την ανθεκτική της φύση με την επιβλητική της δύναμη. Το παρόν γεγονός δεν θα μπορούσε να γίνεται χωρίς την προστασία της Αθηναϊκής Δημοκρατίας, η οποία ήταν η μόνη πόλη στην Ελλάδα που διέθετε την ανθεκτική της φύση και την επιβλητική της δύναμη.

... սու պարտավունքը ունեցած է այս շաբաթի վեցական ժամը
... առ աշխատավոր աշխատավոր աշխատավոր աշխատավոր

—...παρεπόμπεις της Πολυφωνίας στην παραγωγή της μουσικής.

ΕΠΙΛΟΓΗ ΣΤΗΝ ΕΠΙΧΕΙΡΗΣΗ

πέρνει τὸ πάντελον ὃ δὲ γέτρον ἀφέτη,
αὶ τὸν βλέπεις, Περικλῆ, μὲν στόμα κεγγυναῖο
πρεστάτη παπελάδων καὶ ν' ἀγοράσῃς νέον.

πειτεν τοι μεταξιλησιν της πολεμικής άγδοσείσας ευρι ο

γερανού εκ Χρυσῆς σπουρικής,
τοῦ γύρω του Θυμυλέου δρηπτῶν μουρλοί
τοὺς λές πολέμων θύλαις ὄπεις τοῖς μισέ Μπουρλή;

τούς δεκατρεῖς γεωνίους, πάνυχι λύσσαν να βροντήσῃ
εἰδυν ἐν ταγματάκι καὶ ἀσφαλέντες καὶ ἡρχούντας.

Τηνάρχουν δυώς καὶ ἀλλισ.

μικρα τε και μεγάλα,
οι κάνουν τὴν πατρίδα μας ἐν λημέσῃ πλούσιου
ἔξασφαλίζουν εἰς πολλοὺς τὸν μαυρὸν ἐπιούσιον.

Ωτὴ τὰ ξέρει πρὸ πολλοῦ καθένας πατριώτης,
μὰ τώρα πάνει, Βοὲς Τσολιγχ,

νχ κάνωμε τούς Βασιληράς
μια πατινάδα πωτής.